

گفتگو با مجید عابدینی

گرفتن حق مظلوم از ظالم وجدان را آسوده می‌کند.

مقدمه:

با فرار رسیدن بهار، پویایی و تلاش هم زیاد و زیادتر می‌شود. وجه زیباست که ما انسان‌ها همه فصل‌ها را مثل بهار با تکاپو و انگیزه بگذرانیم. مجید عابدینی معلول موفق کشورمان از عزیزانی است که با وجود تمام مشکلات سعی در همیشه بهار نگاه داشتن چهار فصل زندگیش کرده، آشنا می‌شویم با ایشان و افکار و توانایی‌های ایشان!...

* خودتان را برای خوانندگان مجله معرفی کنید.

* باسلام وضمن عرض تبریک به مناسبت نوروز

مجید عابدینی هستم. سال ۱۳۶۰ به دنیا آمدم، متولد وساکن تهران. با وجود معلولیت جسمی و حرکتی شدید تحصیلات خود را در دانشگاه پیشوای ورامین در رشته حقوق اسلامی با مدرک لیسانس تمام کردم، وکیل و مشاور حقوقی دادگستری هستم و در رشته ورزشی بوچینا و تنیس روی میز هم فعالیت دارم. یک اختراع به ثبت رسیده نیز دارم. خانواده من هشت نفره بود، پنج پسر و یک دختر که برادر بزرگم به درجه رفیع شهادت نایل شدند و تنها خواهرم راهم متأسفانه از دست دادم.

* گفتید معلول جسمی و حرکتی هستید. چه موقع این بیماری خودش را نشان داد؟ دلیل این بیماری چیست؟

* بله متأسفانه یا خوشبختانه من معلولیت جسمی و حرکتی دارم و از ویلچر استفاده می‌کنم که در کلاس سوم و در سن نه سالگی بیماری خود را نشان داد. دلیل این بیماری به گفته پزشکان از دواج فامیلی بوده است.

* با توجه به اینکه تا نه سالگی از نظر جسمی مشکلی نداشتید، چگونه با بیماریتان کنار آمدید؟

* راستش را بخواهید خیلی خیلی سخت. حتی می‌شود گفت: گاهی هنوز هم برایم مشکل است. چرا که من آرزوهای زیادی داشتم. تا کلاس سوم فوتبال بازی می‌کردم و بچه خیلی پر جنب و جوشی بودم و البته بگویم بیماری ام هرگز باعث نشد من دست از تلاش بردارم.

* شما گفتید مدرک لیسانس حقوق دارید. تحصیل در رشته حقوق مورد دلخواهتان بود یا به صرف ادامه تحصیل یک رشته را قبول شدید و ادامه دادید؟

* من عاشق رشته حقوق و وکالت بوده، هستم، و خواهم بود. نمی‌دانید با گرفتن حق مظلومی از ظالم و رعایت عدل الهی برای بندگان بی دفاع خدا در این دنیای آشفته و پراز ظلم چه لذت و چه وجدان آسوده‌ای داری، وقتی با توکل به خدا حقی را به صاحبش بر می‌گردانی!...

* قطعاً برای یک معلول در دوران تحصیل و دانشگاه مشکلاتی وجود دارد، شما با چه مشکلاتی مدرکتان را گرفتید؟

* از مشکلات دوران تحصیل نپرسید که زیاد است. تردّد در محیط دانشگاه، طی کردن مسیر خانه تا دانشگاه آن هم تا پیشوای ورامین. برگزاری کلاسها در طبقه چهارم، عبور و مرور خیلی سخت بود. اما برای من یکی از بهترین دوران زندگی دوران دانشگاه بود که با دوستانی چون کامییزاصانلو وکیل پایه یک دادگستری آشنا شدم.

* در معرفی خود صحبت از ثبت یک اختراع کردید. می‌توانید توضیحاتی در مورد این اختراعاتان بدهید؟

* خوشبختانه افتخار دارم به عنوان یک مخترع خودم را معرفی کنم. در سال ۸۶ توانستم با الهام گرفتن از جانبازان شیمیایی و نابینایان کشورمان ریموتی بسازم که از طریق امواج (آر آر) در هر محیطی که وارد می‌شوند، راهنمایی‌های لازم را بگیرند. این وسیله را به دو صورت هم می‌شود استفاده کرد، ساعت یا گردن بند. طریقه راهنمایی دستگاه به این

شکل است، اطلاعات همه مراکز خرید، ادارات، وزارت خانه‌ها و هر جایی که یک نابینا به آن نیاز دارد، به حافظه دستگاه داده می‌شود و دستگاه در محل‌های مورد نظر نابینا را راهنمایی می‌کند. این دستگاه برای تمامی نابینایان و کم بینایان قابل استفاده می‌باشد.

امیدوارم با اختراع این دستگاه توانسته باشم قطره کوچکی از لطف بی کران عزیزان جانباز را جبران کرده باشم.

* در صحبت‌هایتان گفتید که ورزشکار رشته بوچینا و تنیس روی میز هستید. در مورد فعالیت‌های خود در این دو رشته برایمان بگویید؟

* بله... خوشبختانه آدم فعالی هستم و در هر صورت به ورزش خود می‌رسم.

رشته تنیس روی میز را بعد از معلولیت و محروم شدن از بازی فوتبال تقریباً از دوره راهنمایی شروع کردم و می‌توانم در این رشته ادعا و حرفی برای گفتن هم داشته باشم. یعنی تقریباً حرفه‌ای هستم. اما رشته بوچینا سه ماه است که شروع کردم و عضو تیم پیروزی این رشته در تهران هستم. و تمام تلاشم این است که وارد تیم ملی کشورمان بشوم.

* رشته ورزشی بوچینا چه جذابیتی برایتان داشت؟

* بوچینا ورزش خیلی خیلی فکری است و فریباید با انگیزه بالا و باهوش و ذکاوت به این رشته بنگرد و از فعالیت خیلی زیادی بهره بگیرد تا به موفقیت برسد. من هم کلاً از فعالیت‌های فکری لذت می‌برم.

* چه انگیزه‌ای باعث شد مجید عابدینی به ورزش بوچینا بپردازد؟

* مربیان عزیزم جناب "خاکی و محمود کوهکن" با تشویق و حمایت خود در این رشته بسیار کمک کردند. چون شوق من برای حضور در تیم ملی هم خیلی زیاد است. انشالله در اردیبهشت انتخاب افراد برگزار خواهد شد.

* فکر می‌کنید در جامعه امروز چقدر به معلولیت اهمیت داده می‌شود؟

* شاید کم لطفی بدانید اما به شخصه می‌توانم بگویم حداکثر (چهل درصد) خواسته‌های معلولان تحقق یافته است. ولی تا رسیدن به آنها راه طولانی و سختی مانده. حدود چند سالی می‌شود که قرار است به معلولین حداقل حقوقی را بپردازند که متأسفانه این طرح در مجلس شورای اسلامی خاک می‌خورد و به تصویب نمی‌رسد. البته الحق والانصاف دوست بزرگوارمان جناب دکتر "محمود نژاد" شبانه روزی پیگیر به تصویب رساندن این طرح هستند.

* در حال حاضر انجمنی یا موسسه‌ای غیر از بهزیستی وجود دارد که حقوق معلولین جامعه را پیگیری کند؟

* بله... وجود دارد... انجمن دفاع از حقوق معلولین. که به جرات می‌توان گفت: یکی از بهترین انجمن‌های کشور می‌باشد که توسط دوست عزیزم جناب آقای دکتر "محمود نژاد" مدیریت می‌شود و حدود ۱۲ سالی هست من هم عضو انجمن ایشان هستم. در کارهای بزرگی از قبیل پافشاری بر تصویب قانون جامع حمایت از حقوق معلولان در سال ۸۳ تا کمک هزینه‌های توان بخشی و بهره‌مندی بچه‌ها و خانواده‌های آنان برای سفرهای زیارتی و سیاحتی انجام وظیفه نموده است.

* و آرزویان؟